

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

6. De variis modis acquirendi ius decimarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

fructus ante in horrea sua vehere, quam decimatores monuerint, ut ipsi vel procuratores eorum fructum collectioni & decimationi assistant, ne vila fraus committi possit. Quod enim omnem tangit ab omnibus approbari debet, Reg. 29. in 6.

- 3 Parochus recusantem decimas solueres non potest Ecclesiâ prohibere, sed debet causam ad ordinarium loci deferre, cum non habet iurisdictionem forensem, quæ post monitionem trinam excommunicare debet, iuxta c. omnes 15. quæst 1.
- 4 Prælati subditos compellere debent ad solvionem decimarum, quia negligere non debent, qua Ecclesiis debita sunt, nisi propter scandalum ad tempus dissimulandum esse videatur. Quod si in aliquo casu crimen decimas iniuste detinentis notarium sit, & inexcusabile, haud dubio potest, imo debet parochus tali notorio peccatori sacramennum Eucharistiæ negare.

C A P. VI.

De varijs modis acquirendi ius decimarum.

I Vs decimarum ab Ecclesiasticis personis per transactionem authoritate Episcopi acquiri potest. Perpetuò, puta si plura prædia sint, de quorum inter decimandi litigatur componi seu transfigi potest, ut vni parti hæc, actori alia prædia assignentur, secluso tamen precio externo pro iure decimarum vpo te spirituali, ne committatur simonia. Quod si sine authoritate Episcopi, sed solum inter pacientes priuatim transactio fiat, rata tamen erit inter pacientes, sed successores non obligabit.

2. Præterea super iure decimarum compromitti

poteſt in arbitruſum verum, vel plures; quorum ſen-
tentia à partibus ſtandum ſed arbitri debent eſſe
Clerici, quiſiſtut *Laicus de spiritualibus iudicare non*
dabit, ita nec arbitrari cap: Contingit de arbitris.
Excommiſſione tamen Epifcopi poſteſt adiungi Laicuſ cum Clerico. Item ius decimaru.n vniuſ Eccle-
ſie cum iure aliarum Eccleſiarum permuſari po-
teſt, ſed cum authoritate Epifcopi, cum ſit ſpecies
alienationis.

Ius decimaru.m quaſtenus in ſpirituali titulo fu-
nuſum eſt, vendi aut permuſari cum re temporali
non poſteſt ſine viſio ſimoniæ, ſpecialiter autem ne
quidem ex priuilegio Laicis ius decimandi conde-
di poſteſt: quia laici ſpiritualia fidelibus miniftrare non
poſſunt confeſſioner incapaſces ſunt iuriſ deci-
maru.m.

Vtilitas decimaru.m, quæ eſt ad finiſtus perci-
piendos, ſpectata rei natura vendi Laicis comedī, aut
locati poſteſt. Ratio, quia ius perciendi rediſtus
decimaru.m hac praecifa conſideratione tempora-
le eſt. Ergo, in Laicos quoque cadit. Quapropter
Summus Pontifex tanquam supremus bonorum
Eccleſiaſticorū administrator ex iuſta cauſa ad bo-
num Eccleſiaſ pertinente rediſtus decimaru.m Laicis
V. C. Principibus in perpetuum condeſere
poſteſt ſeu in remunerationem beneficiorum, ſeu
cum annexo onore dotandi Eccleſiam: Ita acce-
perunt decimas Regni Granatensis Ferdinandus
Rex Hispaniæ & Elisabeſt ha.

Epifcopi poſt Concili. Later. Decimas personis,
laicis in perpetuum feudum dare non pouerunt,
quod ſilaicus eiusmodi poſſideat confeſſio firman-
da eſt, & Eccleſia, ad quam Decimæ ſpectant
reſti-

restituendæ sunt, quando quidem tales concessiones
in futurum ipso iure irritæ decernuntur.

5 Si laicus decimas tanquam in feudum concessas
à tempore immemorabili possideat, in dubio pra-
sumitur ante Concil. Later. acquisiuisse: Ratio,
quia possessio temporis immemorialis facit, pre-
sumptionem iuris ac tituli, si capacitas sit in possi-
dente. At qui Laicus capax est possessionis decima-
rum, non tanquam iure proprietatis spiritualis, sed
utilitatis concessæ à summo Pontifice vel Episcopo
ante Concil. Later. Ergo, si Laicus decimas possi-
det, tanquam in feudum antecessoribus suis ab Ec-
clesia concessas, ob temporis longinquitatem præ-
sumi debet, concessionem iustam fuisse: tamē
modo ius siue titulus exhiberi non possit: Excep-
ni si fama siue publica persuasio sit, decimatum
tanto temporæ à Laico cum contradictione Cen-
corum aut iniuste possedium fuisse.

Præterea nihil obstat quo minus prælatus laicus
decimas ad tempus comedat cum debita solemniti-
tate, & ob iustum causam, quia iure antiquo id erat
licitum, quod postea ab Urbano reuocatum, sed
solum ne decimæ in feudum perpetuum concede-
rentur laicis.

6 Decimæ in feudum legitimo iure concessæ pos-
sunt iterum concedi: Nam in Concil. Later. solum
prohibetur, ne decimæ laicis in feudum perpetuum
concedantur adeoque alienentur. Hæc autem non
est noua concessio siue alienatio, sed alienationis
antea legitimè factæ continuatio. Ergo; imò etiam
mortuo feudatorio siue successore modò nec dam
Ecclesiæ incorporataz sint decimæ, possunt iterum
concedi, quia non censetur noua alienatio.

Contra

Contra proprium parochum ius decimarum ab Ecclesiasticis personis cum titulo præscribitur annis quadraginta, sine titulo autem tempore immemoriali: Prius patet ex c. ad aures de præscript. Posteriorius patet quod cessante titulo adorato professio temporis immemorialis requiratur ad ius decimarum præscribendum aduersus propriam parochiam: probatur eò, quod in hoc casu ius commune possessori resistat, parochiæ autem astistat.

NB. Parochus si legitimo tempore præscripsit ius percipiendi decimas ex aliena parochia (putabilius cum titulo spacio decim vel viginti annorum) non ideo censendus est, comparasse ius percipiendi decimas ex novalibus, quia non plus præscribitur quam possidetur, & præscriptio non tendit à casu ad casum.

Laici possunt per præscriptionem acquirere decimas, nisi ea fundata sit in opinione aut præsumptione alicuius legitimæ concessionis factæ ab Episcopo aut Prælate. Ratio, quia perceptio decimarum ex primæua institutione annexa est titulo spirituali, ita ut ab eo separari non possit sine legitima autoritate & concessione Ecclesiastica Prælati, consequenter si laicus, qui spiritualis tituli incapax est decimas possidere velit, necessario suam intentionem fundare debet in titulo alicuius legitimæ concessionis, & non in sola nuda detentione decimarum.

Non quidquid Principis Privilegio acquiri potest, id etiam præscriptione temporis immemorialis (quippe obstante incapacitate possidendi, & iure resistente) sed vice versa. Quidquid consuetudine aut præscriptione acquisitum est, idem quoque per principis privilegium sive concessionem.

Immunitas à soluendis decimis cum titulo & bona

bona fide quadraginta annis præscribi potest, sine titulo autem requiritur tempus immemoriale, tam à Laicis, quam Clericis, modò interim Ecclesiæ ministris aliunde sufficiens sustentatio sufficiat.

- 10 Consuetudo populi aduersus legem decimarum sine titulo & pœna consensu præualere non potest, nisi tempore immemoriali.

NB. Summus Pontifex decimas abolitas denouo imperare potest ex plenitudine potestatis, si id necessarium sit ad sustentationem ministrorum Ecclesiæ, vel ideo, ut uniformis lex decimarum in tota Ecclesia obserueretur.

C A P. VII.

De Primitijs & Obligationibus.

- 1 Primitiarum ex terræ frugibus sacerdotibus ferendarum antiquissimus in Ecclesia usus ad modum & institutionem veteris Ecclesiæ vti Num. 18. Exod. 23. sed plerisque in locis hodie in defensionem venit.
- 2 Oblationum varia genera sunt, olim fidelibus dominicis panem & vinum offerre solebat, tanquam materiam sacrificii & sacrae communionis.
- 3 Eulogia dicebantur olim panes benedicti, publicæ aliæ, aliæ priuatæ inter fideles distribuitur.
- 4 Consuetudo offerendi ad altare sub sacrificio missæ antiquissima est.
- 5 Nullum extat præceptum de oblationibus, sed per consuetudinem introduci possunt. V. C. si populus ad decem annos certis solemnitatibus frequenter oblationes, tanquam ex obligatione.
- 6 Offerentes debent esse Christiani ab Ecclesiæ p[ri]cepi-